SLADKÝ ŽIVOT

Lucy Kingová

Bezpečí jí nestačí

HARLEQUIN

Lucy Kingová

BEZPEČÍ JÍ NESTAČÍ

Překlad

Čestmír Jonáš

Milá čtenářko,

četl jsem nedávno takový článek, kde jakýsi psycholog rozváděl, že nejčastějším místem, kde se lidé seznamují, kde navazují trvalé vztahy, je zaměstnání. Kdeže je doba, kdy si pánové ve smokinzích a dámy v róbách domlouvali dostaveníčka na plese mezi dvěma valčíky. Dnes je to nejčastěji sklenička, na kterou zajdou spolu po práci.

A protože mým hrdinům není nic lidského cizí, seznamují se v příbězích, které si tento měsíc můžete přečíst v edicích Sladký život a Sladký život Duo, vlastně také v práci. I když kolik z vás, milé čtenářky, má to štěstí, že jejich šéfem je mladý nezadaný miliardář? Ale pochopitelně se ukáže, že důležitější než to, co je rozděluje – majetek a společenské postavení –, je to, co je spojuje.

A to je samozřejmě láska!

S láskou
Váš Harlequin

Lucy Kingová

BEZPEČÍ JÍ NESTAČÍ

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
A Christmas Consequence for the Greek

První vydání:
Harlequin Enterprises ULC, 2023

Překlad:
Čestmír Jonáš

Odpovědný redaktor:
Jiří Chodil

© 2023 by Lucy King
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o., Warszawa 2026
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Sladký život jsou ochranné známky, jejichž vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A. Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa
info@harpercollins.pl
www.harpercollins.pl
www.harpercollins.cz

ISBN: 978-83-291-1149-2 (EPUB)
ISBN: 978-83-291-1150-8 (MOBI)
ISBN: 978-83-291-1151-5 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

„Vím, že máš odpor ke spojování příjemného s užitečným," zašeptal Zander Stanhope Mie Hallidayové do ucha, když mu podávala sklenici plnou malin s šampaňským a odolávala nutkání ovinout se kolem něj jako břečťan kolem kmene stromu. „Za poslední čtyři měsíce ses o tom zmínila snad stokrát. Ale od dvou hodin po půlnoci, až se tenhle klub zavře a večírek skončí, už pro mě nepracuješ. Je to jen takový nápad…"

S doutnajícím úsměvem a zlomyslným leskem v očích se narovnal a obrátil k odchodu. Byl vysoký, měl široká ramena a pohyboval se s pružností atleta.

Mia jen stála a mlčky sledovala, jak se vzdaluje. Jeho postřeh ji ohromil tak, že ztuhla mezi klaunem žonglujícím s míčem a neuvěřitelně mrštným polykačem ohně. S bzučením v hlavě sledovala, jak Zander klesá na fialovou sametovou lavici mezi své dva sourozence a pouští se do dezertu. Když si trochu opožděně domyslela smysl jeho slov, rozbušilo se jí srdce a v uších jí zašuměla zpěněná krev.

Jen takový nápad…

Zatímco se proplétala mezi spoře oděnými cirkusovými tanečnicemi, kouzelníky a akrobaty, napadlo ji, že ten muž je ztělesněná hrozba. Sterilní prázdnota moderní kuchyně byla po všem peří, ruchu

a tělesnosti vítaný přístav klidu. *Vysoká, tmavá, nádherná hrozba*, pokračovala v úvahách.

Seznámili se v červnu, když se na ni obrátil s žádostí o zajištění občerstvení na večírku, který pořádal na oslavu svých pětatřicátých narozenin. Zprvu myslela, že jde o nějaký kanadský žertík. Nechápala, proč by si napůl řecký, napůl britský lodní a bankovní magnát, jehož tvář s železnou pravidelností zdobila první stránky finančního i bulvárního tisku, vybral právě ji. Její společnost Halliday Catering se sice rozrůstala a získávala si pověst svěžího a inovativního podniku, ale nepovedlo se jí ještě proniknout do elitního světa, v němž se pohyboval Zander.

Sotva ale překonala prvotní šok a nedůvěru, polichotilo jí to. Tvrdil, že o ní četl článek v časopise a hned zkraje usoudil, že nikdo jiný by se o oslavu nedovedl postarat jako ona. Když si pak uvědomila, že jí takový zákazník může přivést bohaté přátele a známé a zajistit tak jejímu podnikání hvězdnou budoucnost, zatočila se jí hlava vzrušením.

V počátečních fázích plánování akce obvykle s klienty komunikovala na dálku, proto by ji nikdy ani ve snu nenapadlo, že Zander o dva dny později osobně stane v prostorách, které si pronajala v průmyslové zóně ve východním Londýně, aby s ní mezi čtyřma očima probral jídelníček. Ještě více ji ale překvapilo, že ji tolik uchvátí svým pohledem a osobností.

Od prvního setkání dovedla v souvislosti s ním myslet jen na sex. Sotva onoho odpoledne bez oznámení stanul na prahu jejího pronajatého boxu, všechny její smysly se jako na povel přepnuly do stavu nejvyšší pohotovosti.

Instinktivně zvedla pohled od obrazovky počítače a hned nato od něj vyskočila, jako by od něj dostala ránu elektrickým proudem. Zatímco se jí představoval hlubokým hlasem s exotickým přízvukem, který

jejím tělem prosakoval jako teplý zlatavý sirup, položila mu ruku do dlaně a omámeně se utopila v jeho tmavohnědých očích. Během zlomku vteřiny podlehla přitažlivosti, která časem jen zesílila.

V následujících týdnech jí poskočilo srdce pokaždé, když jí do schránky přišel nový mail. Při pohledu na jeho jméno jí pravidelně vyschlo v ústech a zatočila se jí hlava. I když si pak vždy spílala za marnivost, před každým ze tří pracovních obědů, které s ním pak zažila, strávila neobvykle mnoho času péčí o oblečení a mejkap.

V nabytí rovnováhy jí nepomohlo ani to, že se Zander příliš netajil tím, že ho přitahuje. Nedovedla to pochopit, protože podle bulvárního tisku chodil prakticky s každou světovou supermodelkou a společenskou celebritou. I tak s ní ale hovořil, jako by byla jedinou ženou na celém světě, a když jí klouzal žhnoucím pohledem po těle, připadala si před ním jako nahá. Naléhavost jeho osobnosti ji zanechávala omámenou tak, až se málem nedovedla soustředit na práci, kterou pro něj měla odvést.

S nadlidským úsilím se jí ale povedlo odolat šarmu, který ovládal dokonale jako nebezpečnou zbraň, i pomalému sexy úsměvu, jímž ji s tak oslnivým účinkem omamoval. Odmítla jeho pozvání na večeři a chtěla věřit, že se naučila přehlížet i škádlivý záblesk, který tu a tam spatřila v jeho nádherných očích. Okázale přehlížela, jak se Zander poťouchle baví tím, že ji neustále pokouší a oťukává a nenápadně tak proniká za hradby, jimiž si kdysi opevnila srdce.

Chtěla věřit, že záblesk citu, který postřehla v jeho výrazu, když ho poněkolikáté odmítla, byla překvapená nedůvěra. Nechtěla připustit, že by to u takového muže mohlo zklamání a bolest.

Nehodlala promarnit jedinečnou příležitost, jak by se mohla zviditelnit před dalšími zákazníky. Odmítala podlehnout přízemním touhám a sentimentalitě.

Přála si, aby se její podnik rozvíjel, a proto musela zůstat soustředěná a kráčet pevně vytyčeným směrem. Celý život toužila po jistotě, kterou jako dítě tolik postrádala. Jako malá zameškávala školu, jen aby se mohla starat o stále nemocnější matku, a velkou část dětství prožila v neustálém strachu, že ji sociální služba odtrhne od všeho, co kdy poznala.

Věděla, že musí zůstat silná.

Zatím se jí to dařilo.

Do chvíle, kdy jí právě zašeptal do ucha oněch pár slov a podnítil v ní palčivou touhu, s níž si už nedovedla poradit.

Věděla, že v jeho slovech je mnoho pravdy. Cele se zaměstnávala tím, jak se snažila pro oslavu připravit jídlo tak nové a zajímavé, dokonalé a nezapomenutelné, až ji ani nenapadlo, že sotva večírek skončí, skončí i její vztah k Zanderovi jako dalšímu ze zákazníků. Teprve teď se mohla naplno poddat touze, která ji tak dlouho stravovala.

Tak co s tím uděláš? přemýšlela s rozbušeným srdcem, když z ledničky vytahovala balení čokoládových lanýžů a podávala jej Hattii, kamarádce a společnici v podnikání, aby je úhledně naaranžovala na talířky.

Je taková otázka vůbec nutná?

Ne.

Nikdy podobnou přitažlivost nezažila. Nepamatovala, kdy se naposledy alespoň trochu uvolnila. Její poslední vztah skončil přede dvěma lety katastrofou. Při zpětném pohledu v něm bylo více dřiny než potěšení. Když pak vyvanul do ztracena podobně jako ten před ním, soustředila se jen na podnikání. Vše se vrátilo do zajetých kolejí a v jejím životě pak nezbyl čas ani na jedno rande.

Po vztahu se Zanderem netoužila. Věděla vcelku přesně, s kým má tu čest. Četla noviny a osobně zažila, jak obratně a nenuceně vyřizuje nesčetné telefonáty od bývalých milenek, které se nerozpakoval

přijímat přímo před ní. Jeho nedbalý přístup k ženám byl pravým opakem její touhy po pevném vztahu, který by jí poskytl skutečnou lásku a pocit bezpečí. Věděla předem, že jí by na rozdíl od nich srdce nikdy nezlomil, jednoduše proto, že by mu k tomu nedala příležitost.

Nebyla tak naivní, aby jej toužila změnit. Byly doby, kdy k vlastní škodě očekávala více od mužů, s nimiž se stýkala, to už ale patřilo minulosti. Cítila z něj ale jen stěží ovládanou, svůdnou energii. Jen občas, když zrovna nesršel šarmem, se jí zazdálo, že v jeho pohledu zachytila záblesk bezútěšnosti.

Mohl naznačovat, že pod okatě playboyovským zevnějškem proudí neklidné vody? Pokud ale ano, nevěděla, jaký to pro ni mělo význam. Byla předem smířená s tím, že by v nich neplavala dost dlouho na to, aby jim mohla porozumět.

Podobné myšlenky vždy uzavřela s tím, že i kdyby je přece jen spojovalo víc než pouhá tělesná přitažlivost, blíží se Vánoce a ona tak bude mít ještě víc práce než jindy.

Už od první chvíle se bála, že má Zander dost moci, aby zmařil všechny její ambice. Obávala se, že důležitou zakázku pokazí, pokud jen trochu sleví ze soustředěnosti, a že promarní jedinečnou příležitost posílit si pověst a rozšířit podnik.

Pokud by šlo jen o občerstvení, byla oslav jeho narozenin jednoznačný triumf. Po jídle i pití se jen zaprášilo a v průběhu večera rozdala tolik vizitek, že musela poslat pro další. Hloubala, co jí vlastně brání oslavit tak oslnivý úspěch nocí žhavého sexu, po němž oba touží už několik měsíců.

Vůbec nic.

Zander, pohodlně rozložený na plyšovém gauči, si zatím rádoby nedbale pohrával se sklenkou šampaňského. Přivřenýma očima pozorně sledoval, jak

se Mia zkušeně proplétá mezi hosty a účinkujícími a roznáší po večeři dezerty.

Kdyby věděl, jak tvrdý oříšek pro něj bude představovat, otočil by cestou ze San Franciska do Tokia na další stránku v časopise o podnikání, ve kterém poprvé spatřil její tvář. Kdyby tehdy potlačil nečekaný zájem, který v něm vzbudil pohledu na úchvatnou kombinaci rudozlatých vlasů a světle modrých očí, obrátil by se na osvědčený podnik a ušetřil si tak spoustu problémů.

Nemusel by prožít čtyři měsíce horoucí a neukojené touhy, více než čtvrtrok opravdového i hraného odmítání, noci plné neklidného spánku i pocit marnosti, který ve vztahu k ženám nikdy předtím nepoznal. Kdyby byla Mia jeho obchodní partnerka nebo rivalka, sestra nebo známá, možná by ji za tak pevnou vůli obdivoval. Protože ji ale už tak dlouho chtěl vzít do postele, nedovedl takový povahový rys vnímat jako klad.

„Proč se mračíš na tu číšnici?“ Otázka přišla od Thalie, jeho sestry, a byla pronesená v řečtině.

Okamžitě vyhladil svraštěné obočí, usmál se na ni a poznamenal: „To rizoto bylo trochu tvrdé, ne?“ Popudilo jej, že dal tak okatě najevo podráždění. „A je kombinace hrášku s mátou opravdu tak originální?“

Thalia vytřeštila oči a plácla ho přes ruku. „Všechny chody byly vynikající, to dobře víš. O lososovi jsem slyšela jen samou chválu a jejich kuřecí kari katsu bylo nejlepší, jaké jsem kdy ochutnala. Malé misky plné nebe,“ řekla a spokojeně zavzdychala. „Ty jednohubky s cirkusovou tématikou byly vynikající a o dezertu mi ani nezačínej. Je to úžasný večírek, i když jsem málem spadla z té cirkusové hrazdy. Všichni se tu skvěle baví… tedy, kromě tebe.“

Odmlčela se a sotva znatelně se zamračila. Hned nato se k němu naklonila, jako by si ho chtěla prostudovat o něco důkladněji. „Proč se tváříš tak

zachmuřeně, Zane? Selene sem nepřišla, takže tu ani nemůže spáchat nějakou scénu, a ta číšnice za to taky nemůže. Co se tedy děje? Nejdou obchody? Jsi nemocný? O co jde?“

Očividně za to mohla jeho volba dodavatelky občerstvení. Nebyl nemocný a Stanhope Kallis, rodinné bankovní a dopravní impérium, jehož byl generálním ředitelem od doby, kdy před šesti lety z funkce odstoupil jeho starší bratr Leo, pod jeho vedením rostlo a vzkvétalo. Bylo mu lhostejné, že Selene, jeho do sebe zahleděná matka se sklonem k nejrůznějším skandálům, ani neodpověděla na pozvání, natož aby jej dnes večer poctila návštěvou.

Kdy jsi ji vůbec zajímal? Kdy ji zajímalo, co děláš, pokud to přímo nesouviselo s dividendami, z nichž žije? pomyslel si trpce. Z lehkosti, s jakou spolu dovedli vycházet jeho sourozenci, se mu občas dělalo nevolno, možná jen proto, že ji nikdy nedovedl pochopit ani napodobit.

To, jak odmítavě se k němu Mia chovala, byl je jeden z mnoha důvodů jeho rozmrzelosti. Tušil, že pravá příčina je hlubší, ale nechtěl po ní příliš pátrat. Nevěděl, proč jej její tvrdohlavost rozčiluje natolik, aby cítil neustálé nutkání zvítězit nad ní.

Odmítal se smířit s tím, jak se Mia odmítá podvolit zjevné přitažlivosti, kterou mezi nimi cítil stejně silně jako ona. Nechápal ani to, proč od jejich dohody neustoupil ve chvíli, kdy si poprvé uvědomil, že vede bitvu, ve které podle všeho nezvítězí.

Snad právě to, jak nedovede odpovědět ani na jednu z těchto otázek, které mu v poslední době začaly zabírat většinu myšlenek, jej přivádělo do stavu blízkého bezradné úzkosti. Jeho pověstná soustředěnost byla ta tam a nahradily ji věčné pochybnosti.

Tu a tam se jej dokonce zmocnilo podezření, že se Mie povedlo nahlédnout pod jeho brnění a zahlédnout propast v jeho duši, do které před světem skryl

všechny svoje nedostatky. A co hůř, kdesi hluboko uvnitř pocítil i nečekané, nepříjemné vzedmutí citů, které se mu už téměř tři desetiletí dařilo pevně držet pod zámkem. Od prvního a jediného pokusu o opravdový, cituplný vztah, který prožil v devatenácti letech a který skončil naprostým fiaskem, jej žádná žena nevyvedla z rovnováhy tak, jak se to v posledních měsících povedlo Mie.

Už jej nebavilo přemýšlet, proč si s ním odmítla vyjít na večeři. Věděl, že by se s jejím odmítnutím měl jednoduše vyrovnat a jít dál vlastní cestou. Nevěděl, proč ho její zarputilost tolik trápí. *Možná jen proto, se to nikdy předtím nestalo?* Tak či onak, znervózňovalo jej, jaký na něj získala vliv.

Na první pohled ani nebyla nápadně přitažlivá. Dovedl by si snadno představit stovky krásnějších a zajímavějších žen, které by mohl získat daleko snadněji. Znovu a znovu si opakoval, že jeho neopětovaná touha je směšná a zbytečná ztráta času.

Nechápal, jak právě kvůli ní mohl zapomenout na lekce, které dostal v dětství od rodičů. Naučily ho, že chtít věci, které nemůže mít, nikdy nedopadne dobře, a že oddávat se sentimentu a podléhat citům vede jen k bolesti a zmatku.

Odkdy jsi tak slabý?

Mia o něj nestála, na večírku ale byly jiné, které jen čekaly, až udělá první krok. S každou z nich mohl najít uvolnění, po němž tolik toužil. Neodolaly by mu. Pozvání na večeři, na skleničku nebo na něco úplně jiného by jim nepochybně polichotilo.

„Víš co?“ prohodil směrem k Thalii. Odhodlaně a jednou provždy vypudil Miu z mysli, jak to měl udělat už před několika týdny. Rozhlédl se po místnosti a poctil několik přítomných krásek doutnajícími, dvojsmyslnými úsměvy.

„Cože?“ cukla sebou Thalia.

„Máš pravdu.“

„V čem?“

Když se dobrý půltucet žen odpoutal od svých skupinek a více či méně zastřeně se vydal jejich směrem, vyprázdnil sklenici a posunkem objednal další pití. „Měli bychom to tu konečně pořádně rozjet.“

DRUHÁ KAPITOLA

V půl druhé ráno poslala Mia Hattii a celý její tým domů podnikovou dodávkou a vrátila se do kuchyně. Večer předtím předpokládala, že zhruba v tuto dobu stráví pár chvil o samotě, bude se procházet po prázdné prostoře sálu a kochat se pocitem z dobře vykonané práce. Místo toho se přistihla, jak odpočítává minuty do druhé po půlnoci, aby se mohla vydat za Zanderem, přesně mu vysvětlit, co od něj chce, a vyrazit s ním na kouzelnou noc plnou žhavého, dusného sexu.

Ve skutečnosti ale věděla, že po něm v nejbližší době pátrat nebude. Nehodlala mu už nic vysvětlovat a jediné místo, kam chtěla zamířit, byl domov. Byla příliš rozrušená, než aby dovedla nad událostmi předchozího večera přemýšlet v klidu a rozumně.

Chodila po kuchyni a bojovala s nutkáním bouchat věcmi o jiné – pánvemi, lžícemi i vlastní hlavou. V duchu si spílala za to, že byla tak hloupá. Trpce vzpomínala na to, jak byla ještě před několika hodinami přesvědčená, že hloupá ani naivní není. Teď si naopak připadala jako ztělesnění obou vlastností.

Pýcha předchází pád. Jak tě vůbec mohlo napadnout, že vyspat se se Zanderem je dobrý nápad? Musela ses dočista pomátnout.

Navzdory poznámce při dezertu už bylo nad slunce jasnější, že pro něj nic neznamená. Nezajímala jej a netoužil po ní, chtěl jen někoho, koho by si dnes

večer mohl vzít do postele a prodloužit si s ním oslavu narozenin. Podle všeho mu bylo vcelku lhostejné, kdo to bude.

Když ho přistihla, jak se usmívá hned na několik žen najednou a kyne jim k sobě prstem, málem upustila talíř s lanýži. Překvapilo ji i to, že ani jedna z nich nenechala jeho pozvání bez odpovědi.

Co se to děje? přemýšlela zmateně a jen tak tak se jí dařilo udržet profesionální úsměv. *Co se to stalo, a proč zrovna teď? Změnil názor? Nebo s tebou hraje nějakou zákeřnou hru?*

Ani na jednu z těchto otázek, které na ni už dobrou hodinu dotíraly jako hejno vzteklých sršňů, stále neznala odpověď. Namlouvala si, že jí to nevadí, protože s ním jednou provždy skončila. Nechtěla si připadat jako hračka na jedno použití. Pokud šlo o ni, mohl si Zander vybrat některou z hloučku trochu vulgárních krasavic, jimiž se obklopil a které mezi sebou soupeřily o jeho pozornost. Zjevně mu to ani trochu nevadilo, protože je od sebe rozhodně neodháněl.

Věděla, že kdyby se mu zachtělo, může je získat všechny.

Namlouvala si, že ji jeho odmítnutí nebolí a že by bylo směšné, kdyby se jím dál trápila. Věřila, že mu poslední čtyři měsíce dávala jasně najevo, že jí není lhostejný.

Co jiného jsi ale čekala, když jsi ho na poslední chvíli odmítla?

Uvědomovala si, že je z těch mužů, které pohání výhradně tělesnost, a že by ji tedy nemělo překvapovat, když šel o dům dál. Když o tom teď přemýšlela, musela se ptát, proč o ni víc neusiloval už v době, kdy společně plánovali tenhle večírek. Jeho vyzývavé pohledy a svůdné úsměvy se nedaly přehlédnout. Jeho touha flirtovat byla instinktivní a vrozená.

Možná to ale všechno bylo jen zdání a navyklá divadelní role, ne známky opravdového zájmu?